

بررسی اثر سالویجین، فلاونوئید استخراج شده از گیاه مریم گلی، بر شاخص های دیابتی در موش صحرایی

دیابتی نوع ۱

حمید محمدصادقی (ارائه دهنده)، دکتر محمدابراهیم رضوانی*

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی یزد
۲. *نویسنده مسئول، دانشیار - گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

زمینه و هدف:

سالویجین (۵-هیدروکسی ۴،۷،۶ تری متوکسی فلاون) یک فلاونوئید فعال در گیاه مریم گلی می باشد. شواهد آزمایشگاهی نشان داده شده که این گیاه و فلاونوئید تلخیص شده از آن می توانند اثرات آنتی اکسیدانی داشته باشند و اینکه ترکیبات آنتی اکسیدان می توانند ضد دیابت باشند، ما بر آن شدیم که اثر فلاونوئید این گیاه (سالویجین) را بر روی دیابت نوع ۱ بررسی کنیم.

مواد و روش ها:

در این تحقیق تعداد ۳۲ سر رت نر سالم با محدوده وزنی ۲۸۰-۳۳۰ گرم انتخاب شده و برای القا دیابت به آنها دوز ۶۵ میلی گرم بر کیلوگرم استرپتوزوسین تزریق شد. سپس حیوانات برای یک ماه سالویجین در دوز های ۱،۱۰ و ۲۵ و ۵۰ گرم بر کیلوگرم دریافت نمودند. سپس غلظت قند خون ناشتا، پروفایل چربی و سطح هموگلوبین A1c در خون حیوانات بررسی شد.

یافته ها :

داده های این مطالعه نشان داد که سطح قند خون ناشتا و هموگلوبین A1c در خون حیوانات تیمار شده با دوز های ۲۵ و ۱۰ میکروگرم سالویجین بطور معنی داری از گروه های دیابتی کنترل کمتر می باشد. غلظت تری گلیسیرید در خون حیوانات تیمار شده کمتر از کنترل بود. در حالیکه غلظت کلسترول تحت تاثیر کلسترول قرار نگرفت.

نتیجه گیری:

سالویجین می تواند سطح قند خون ناشتا، هموگلوبین A1c و تری گلیسیرید را در حیوانات دیابتی نوع ۱ کاهش دهد. مطالعات بیشتری برای شناخت مکانیزم اثر این فلاونوئید لازم است.

واژه های کلیدی:

فلاونوئید سالویجین، دیابت نوع ۱، قند خون، پروفایل چربی، هموگلوبین A1c